

РЕШЕНИЕ

№ 6507

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Владова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **7368** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Държавна комисия по хазарта-гр.С. срещу Решение от 13.06.2012 година, постановено по н.а.х.д.№15519/2011 година по описа на СРС,121 състав, отменящо Наказателно постановление №НХ-259/2010 от 07.06.2011 година, издадено от Председателя на Държавната комисия по хазарта – [населено място], с което последният на основание чл.93,ал.2 от Закона за хазарта/отм/ наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 40 000 лева за нарушение на чл.4, ал.1 от Закона за хазарта.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че в АУАН и в наказателното постановление е описана ясно фактическата обстановка, установена въз основа на събраните писмени доказателства.Сочи се още ,че изводът на СРС, че е допуснато съществено процесуално нарушение е неправилен, защото и в акта, и в наказателното постановление е посочено само едно нарушение.Иска се отмяна на решението и постановяване на ново,с което наказателното постановление да бъде потвърдено. В съдебно заседание,касаторът- Държавна комисия по хазарта-гр.С.,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация- [фирма] [населено място],редовно и своевременно

призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Балев,изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на съдебното гласни, и на тази база обосновано е приел, че е налице разминаване в посоченото изпълнително деяние в акта и в наказателното постановление. От приложения АУАН е видно, че отговорността на ответника по касация е ангажирана за това, че същият е организирал и провеждал хазартна игра” Големият кеш 2” за периода от 08.10.2010 година до 31.12.2010 година включително на територията на РБ без разрешение на държавната комисия по хазарта, с което свое деяние е нарушил разпоредбата на чл.4,ал.1 от Закона за хазарта/отменен/, постановяващ, че хазартните игри на територията на РБ се организират и провеждат само с разрешение на Държавната комисия по хазарта.В наказателното постановление, е ангажирана отговорността на ответника по касация в качеството на съизвършител и при условията на продължавано нарушение в посочения по- горе период е организирал хазартна игра” Големият кеш 2” без разрешение от Държавната комисия по хазарта. Очевидно е, че същественото разминаване между описанието на нарушението в АУАН и в НП, като административно- наказващият орган е посочил нарушение, което не фигурира в АУАН, като наред с това го е разширил. Правилен е изводът на СРС, че отговорността на нарушителя като юридическо лице е обективна и безвиновна, и същата не може да бъде ангажирана в съучастие/ съизвършителство/, защото ответникът по касация е юридическо лице, действащо чрез своите органи и въпросът за вината , за съизвършителството, тук не могат да намерят приложение. Наред с това, в наказателното постановление не е посочен кой е другият съизвършител на деянието,разширено е самото нарушение-което в акта е посочено като едно нарушение,извършено от едно лице, а в наказателното постановление като продължавано административно нарушение. Следва да се отбележи,че продължавано административно нарушение е налице,само „когато са налице две и повече деяния, които осъществяват поотделно един или различни състави на едно и също нарушение, извършени през непродължителни периоди от време, при една съща обстановка пир еднородност на вината. При казаното по – горе ,за вина при юридическите лице изобщо не може да се говори. Посочването на друго нарушение в наказателното постановление, непосочено в АУАН винаги и безусловно е съществено нарушение, водещо до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Да се приеме противното- че с наказателното постановление може да се ангажира отговорността на нарушителя за нарушение, което изобщо не е отразено в АУАН, то това би довело до игнориране волята на законодателя и най- вече за съответствието между описанието на нарушението в АУАН и в НП- нещо което безспорно не е налице. Настоящият случай не попада в изключението ,визирано в чл.53,ал.2 от ЗАНН, постановяващ ,че наказателното

постановление се издава дори и да е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, азщото в АУАН няма допусната нередовност , а такава има в Наказателното постановление.. Като е достигнал до този правен извод, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба- отхвърлена като неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 13.06.2012 година, постановено по н.а.х.д.№15519/2011 година по описа на СРС,121 състав,
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.